

Independència ja!

Les masses catalanes desafien l'Estat espanyol

Traduït d'un article aparegut a Workers Vanguard (núm. 1119, 6 d'octubre), publicació dels camarades de la Spartacist League als Estats Units.

* * *

3 D'OCTUBRE. Fa dos dies, l'Estat espanyol va desplegar una enorme repressió per impedir un referèndum sobre la independència a Catalunya. Més de dos milions de persones van desafiar una ferotge mobilització policial per poder votar, i el 90% va votar a favor d'una república independent a Catalunya.

Els governants castellans de l'estat capitalista espanyol no toleraran cap oposició a la sacrosanta unitat de la presó espanyola de pobles, que nega el dret a l'autodeterminació a les nacions catalana, basca i gallega. L'estat de setge imposat per

Madrid és una clara confirmació que l'opressió nacional dels catalans —i dels bascos— només pot acabar amb la independència. L'autonomia és un frau: Madrid continua amb el fuet a la mà. L'única posició de principi per als marxistes revolucionaris és exigir la independència immediata d'aquestes nacions i fer una crida als obrers d'Espanya i d'Europa per participar en aquesta lluita.

Els dies anteriors a la votació, els xovinistes castellans que governen el país des de Madrid van declarar el referèndum il·legal, amb el ple suport de la Unió Europea. Milers d'efectius de la Policia Nacional i la Guàrdia Civil paramilitar van ser enviats per suprimir qualsevol intent d'autodeterminació del poble català oprimint. Al Govern català li van intervenir els comptes, li van arrestar molts dels seus líders i li van assaltar locals. Es van confiscar milions de butlletes, cartells i urnes oficials. Sobre desenes de milers de manifestants

que van sortir als carrers pesa l'amenaça de la sedició. Les autoritats espanyoles van tancar centenars de pàgines web que promovien el referèndum, incloent-hi les del Govern català. Tota persona que es consideri responsable de dur a terme el referèndum s'enfronta a penes de presó i a multes altíssimes.

Perquè el referèndum tingués lloc, milers de persones van ocupar les escoles durant la nit i hi van fer pinya abans que sortís el sol. Tal com s'anaven obrint els col·legis, els antiavalots s'obrien pas colpejant els

votants, arrossegant-los fins al carrer i confiscant les urnes. A fora, es disparaven bales de goma contra la gent, que també va patir gasos lacrimògens i cops de porra. Gairebé 900 persones van resultar ferides.

Ara bé, malgrat

les tàctiques de terror policial, el poble català no es va doblegar. Al tancament d'aquesta edició, una «aturada de país» amb el suport del Govern català, patronals i sindicats ha paralitzat Catalunya en protesta per la repressió. És urgent que la classe obrera de Catalunya i de tot Espanya es mobilitzi en defensa dels drets nacionals catalans. Els treballadors d'arreu d'Espanya han d'exigir: **A baix tots els càrrecs contra els independentistes! Guàrdia Civil i Policia Nacional, fora de Catalunya!**

La brutalitat que el Govern espanyol va desplegar contra el poble de Catalunya recorda els llargs anys de la dictadura de Franco. Els catalans i els bascos republicans van tenir un paper capdavanter en la revolució espanyola dels anys trenta. Però el triomf de la contrarevolució, l'any 1939, sota el generalíssim Francisco Franco es va traduir en dècades de repressió sagnant tant

**Policia Nacional i Guàrdia Civil,
fora de Catalunya!**

**Per una república
obrera catalana!**

de la classe obrera com de les nacions catalana i basca. Així, quan Franco va morir, l'any 1975, les lluites de les nacions oprimides es van expressar principalment sobre les línies nacionals, a diferència del que havia passat en els anys trenta, quan les classes obreres d'aquestes mateixes nacions lluitaven directament pel poder.

El partit de dretes que governa Espanya, el Partit Popular, ve del règim de Franco. El president, Mariano Rajoy, ha declarat que el referèndum per la independència catalana incompleix la Constitució espanyola de 1978. Mantenir la unitat de l'Estat espanyol és fonamental en la Constitució xovinista i antidemocràtica de 1978, que va establir la monarquia com a cacic bonapartista. El socialdemòcrata Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE) i l'estalinista Partit Comunista d'Espanya (PCE, avui enterrat dins Izquierda Unida) criminalment van donar suport a l'establiment d'aquesta Constitució reaccionària mentre s'omplien la boca amb l'«autodeterminació». Per mantenir la «indivisió» d'Espanya, durant molt de temps s'ha recorregut una repressió típica d'un estat policia, també amb els governs del PSOE, contra els combatius militants per la independència basca.

Desenes de milers de persones s'han manifestat a Euskal Herria (País Basc) en suport al referèndum català, i el moviment independentista basc també ha rebut una embranzida amb el que està passant a Catalunya. Les nacions catalana i basca, a cavall entre la frontera de França i Espanya, són oprimides per tots dos estats capitalistes. També a les regions catalana i basca de França hi ha hagut manifestacions de solidaritat.

Com escrivíem en el document de l'última Conferència Internacional de la LCI: «El destí de les províncies que França reté per la força depèn clarament del que passi del costat espanyol de la frontera. **Fem una crida a la independència de Catalunya i del País Basc, al nord i al sud**» («La batalla contra la hidra chovinista», *Spartacist* edició en espanyol núm. 40, setembre de 2017).

Els obrers han de lluitar per l'alliberament nacional

La lluita per l'alliberament de les nacions oprimides pot ser un potent motor per a la lluita revolucionària del proletariat contra l'ordre capitalista espanyol. Però la direcció central de les federacions sindicals nacionals, amb els quaters generals a Madrid, està plena del putrefacte xovinisme anticatalà i antibasc dels governants capitalistes. Així, l'endemà que el poble català votés per la seva independència, les direccions nacionals de les dues principals confederacions sindicals d'Espanya —Comissions Obreres (CCOO) i Unió General de Treballadors (UGT)— van emetre una declaració oposant-se a tota «declaració unilateral d'independència». En les seves paraules: «no avalem aquesta posició ni aquesta estratègia política».

Aquest xovinisme no només obstaculitza la lluita per a l'alliberament de les nacions oprimides, sinó que també mina la lluita de *tots* els obrers de la presó espanyola de pobles contra els seus explotadors capitalistes.

L'ofensiva del Govern de Madrid contra Catalunya ha encoratjat els feixistes espanyols, que han organitzat manifestacions sota la consigna «Cataluña es España». Aquestes forces representen una amenaça letal per a tots els obrers, immigrants i minories oprimides d'Espanya, i la classe obrera s'ha de mobilitzar per aturar-ho.

Durant les darreres setmanes, a Catalunya, centenars de milers de persones han desafiat els governants castellans, la seva Constitució, els seus tribunals i els seus policies, és a dir, el suposat ordre democràtic. Els estudiants de l'ESO i la universitat van fer vaga. Quant als pagesos, van conduir els tractors cap a les ciutats i també van bloquejar el pas per protegir els votants. Però el més significatiu van ser les accions que van dur a terme els sindicats en defensa del referèndum. Els obrers portuaris de Barcelona i Tarragona es van negar a donar servei als vaixells on s'allotjaven la Policia Nacional i la Guàrdia Civil. El sindicat de bombers també va emprendre accions, formant cordons de seguretat al voltant dels punts de la votació.

La classe obrera té un poder social potencial enorme i s'ha de mobilitzar en defensa de la lluita per la independència. És absolutament necessari defensar els dirigents burgesos a favor de la independència de Catalunya contra la repressió de Madrid. Ara bé, els treballadors han de ser políticament independents d'aquests polítics capitalistes i els seus partits. S'inclouen aquí no només els burgesos nacionalistes del Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT) i d'Esquerra Republicana, sinó també els nacionalistes d'esquerra de la Candidatura d'Unitat Popular (CUP). Encara que diuen que són socialistes, la CUP és un partit petitburgès que ha sostingut el govern burgès del PDeCAT i d'Esquerra a la Generalitat.

Per la burgesia catalana, la independència és la possibilitat de governar els que explota per treure'n profit. La burgesia desplegarà les seves forces de repressió capitalista, com els Mossos d'Esquadra, contra la classe obrera. Seria suïcida que el proletariat i els oprimits confiessin en la burgesia catalana en la lluita per l'alliberament nacional. **Per una república obrera catalana!**

El Partit Bolxevic a Rússia va obrir la via, reunint les nacions oprimides entorn de la seva bandera i erigint-se com a capdavanter del dret a l'autodeterminació nacional. Com va escriure Trotsky, que va dirigir al costat de Lenin la revolució bolxevic proletària de 1917:

«Per obtenir l'emancipació i l'enaltiment cultural, les nacions oprimides estaven obligades a vincular la seva sort a la de la classe obrera. I per això els era indispensable desempallegar-se de la direcció dels partits burgesos i petitburgesos, és a dir, havien d'accelerar la marxa de la seva evolució històrica.»

– *Història de la Revolució Russa* (1932)

A baix la UE imperialista!

Durant molt de temps, els nacionalistes burgesos catalans han comptat amb la Unió Europea (UE) per a la

seva salvació. Després del referèndum, el líder del Govern català, Carles Puigdemont, va fer una «apel·lació directa a Europa», que ja no podia «continuar mirant cap a un altre cantó». Com a resposta, la Comissió Europea va deixar clara la posició de la UE: «Segons la Constitució espanyola, la votació d'ahir no era legal. És una qüestió interna que s'ha de tractar dins l'ordre constitucional espanyol».

La UE està decidida a mantenir intactes les actuals fronteres europees, per por que la ruptura d'Espanya o de qualsevol Estat membre ensorri el castell de cartes de la UE. Com a marxistes, ens oposem a la UE per principi, ja que es tracta d'un consorci reaccionari de països capitalistes. La seva fi és augmentar els guanys esprement els obrers d'arreu d'Europa, mentre els seus membres dominants —Alemanya i, en menor mesura, França— la fan servir per subordinar encara més els estats europeus més febles. La nostra oposició a la UE és proletària i internacionalista. Llitem per unes revolucions obreres a tot el continent, que culminin en els Estats Units Socialistes Voluntaris d'Europa.

Després de la crisi financera global del 2008, la UE va imposar a Espanya una cruel austeritat, i la moneda comuna, l'euro, no li permetia devaluar la seva moneda per atenuar la crisi. El PSOE, que llavors governava des de Madrid, va aplicar per voluntat pròpia les mesures d'austeritat de la UE. Per la seva banda, els nacionalistes catalans de la Generalitat també van gestionar la brutal austeritat contra els obrers i els oprimits.

A més, la UE ha impulsat la ruptura de sindicats arreu d'Europa. El 2014, el Tribunal de Justícia de la UE va decretar que els sindicats portuaris espanyols incomplien les lleis sobre la «lliure empresa» de la UE. El Govern de Rajoy va emetre un decret per imposar el compliment de les lleis de la UE. Com a resposta, a principis d'any, milers d'estibadors de tot Espanya (també a Catalunya i al País Basc) van iniciar una sèrie de vagues contra els intents d'esclafar el seu sindicat.

L'esquerra reformista: fidel a l'ordre burgès

Durant anys, a Espanya, reformistes de tota mena s'han oposat a la independència de Catalunya alhora

que deien lluitar per la seva autodeterminació. Corrent Revolucionària de Treballadors i Treballadores (CRT), afiliat a la neomorenista Fracció Trotskista-Quarta Internacional, afirma sorollosament defensar el «dret a decidir» en el referèndum, mentre que s'oposa obertament a la independència catalana. Escrivien el següent: «No fem una crida pel “sí” perquè ni som independentistes ni compartim el projecte de república i procés constituent que proposa Junts pel Sí i la CUP» (traducció pròpia, izquierdadiario.es, 27 de setembre).

Izquierda Revolucionaria (Esquerra Revolucionària a Catalunya, IR/ER), secció del Comitè per una Internacional dels Treballadors de Peter Taaffe, també va proclamar que «el poble de Catalunya té dret a decidir», però es va cuidar d'assegurar als oponents xovinistes de la independència que «tota persona que no doni suport a la independència té l'opció clara de no votar o fer-ho pel no». Després, el dia abans que milions de persones votessin per una república catalana independent, aquests consumats oportunistes es van declarar a favor de la independència.

Els taafistes van passar anys *dins* el socialdemòcrata PSOE i es van omplir totalment del seu xovinisme nacional. No fa pas tant, l'any 2014, IR/ER s'oposava explícitament a la independència en un fullet titulat «¡Por el derecho a la autodeterminación, por el socialismo!»: «La tasca del moviment obrer, aquí com allà, a Euskal Herria i a Catalunya, al conjunt de l'Estat espanyol i a Europa, no consisteix a construir nous estats i construir noves fronteres, sinó a construir el socialisme a escala mundial» [traducció pròpia].

La ruptura de l'Estat espanyol xovinista castellà, amb la seva monarquia i els seus nostàlgics del franquisme, representaria un enorme pas endavant per a les lluites de tot el poble treballador d'Espanya contra els seus governants capitalistes. La lluita per l'alliberament nacional de Catalunya i d'Euskal Herria va íntegrament lligada a la lluita per enderrocar el poder capitalista a tot Espanya i França. El que cal per dirigir els obrers i els oprimits en aquesta lluita són partits d'avantguarda leninistes-trotskistes, seccions nacionals d'una Quarta Internacionalista reforjada. **A baix la monarquia espanyola! Per les repúbliques obreres!** ■

Le Bolchévik

Publicat pel comitè central de la Ligue trotskyste de France
4 números (1 any) més *Spartacist* (edició en francès)
Estat francès: 3€ Estat espanyol: 4,50€

Espartaco

Publicat pel Grupo Espartaquista de México
4 números més *Spartacist* (edició en espanyol)
Per avió: 4€ Per vaixell: 2€

Spartacist, òrgan del Comitè Executiu Internacional de la Lliga Comunista Internacional (Quarta Internacionalista), es publica en alemany, anglès, espanyol i francès.

Subscriu-t'hi!

Nom: _____ Tel.: _____

Adreça: _____ Codi postal: _____

Població: _____ País: _____

Pagament per xec a nom de la Société d'édition 3L
LB, B.P. 135-10, 75463 Paris Cedex 10 França

Contacte: +33 (0)1 42 08 01 49 ltfparis@hotmail.fr

Centre internacional: ICL, Box 7429 GPO, New York NY 10016 USA Web: www.icl-fi.org